

Johann Quistorp

**Decanus D. Joh. Quistorpius, Fac. Theol. Sen. Past. S. Dom. suo ... Ad Exequias
Quas B. D. Johanni Friderico König/ Profess. Primario, Ducalis Consist.
Assessori ... paratas cupit Vidua lachrymabilis. Omnes Pios ... invitat Ad diem
XXVII. Sept.**

Rostochii: Kilius, 1664

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771913605>

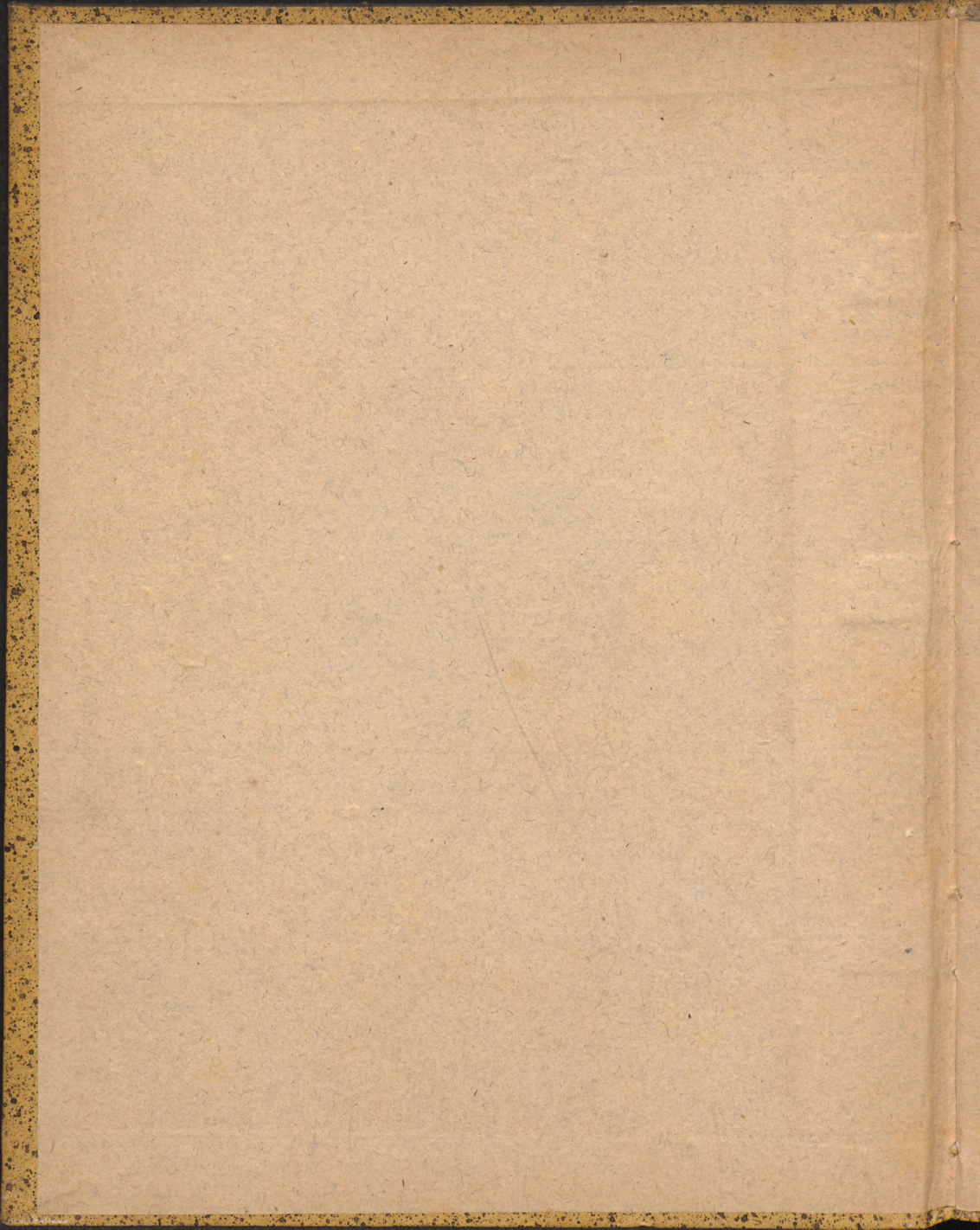
Druck Freier Zugang

Quistorp, J.,

in J. F. König.

R. 1664.

DECANUS 5.
D. JOH. QVISTORPIUS,

Fac, $\odot\epsilon\theta\lambda$. Sen. Past. S. Dom. suo, & R. Collegii
Theologici nomine,

Ad Exequias

Qvas

B. D. JOHANNI FRI-
DERICO *Bönig!*

Profess. Primario, Ducalis Consist. Asses-
sori, & Superintendenti Mecklenb. ac Ratze-
burgico amplissimo.

paratas cupit

Vidua lachrymabilis.

Omnes Pios, eruditos ac bonos,

invitat

Ad diem XXVII. Sept.

ROSTOCHII,
Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.
ANNO M. DC. LXIV.

DECANUS,
& R. Collegium Theologorum,
Academiae Rostochiensis.

Odiè justa, in Christo dilectissimi Studiosi Theologiae, persolvemus, & ad conditorium suum prosequemur Beatum D. N. D. JOHANNEM FRIDERICUM König Profess. Primum, Consistorii Assesorem, ac Superintendentem Mecklenburgico-Ratzeburgicum, Virum dum viveret sic satis sollicitum se salute hujus seminarii Ecclesiae; ejus Clepsydra effluxit, quia numerus mensium ejus, apud Vitae mortisque Arbitrum, erat computatus. Cujus, apud me, dum ex hac vita emigrationem considero, dubius sum, gratulemurne ipsi abitum, an lachrymis prosequi eundem debeamus. Cum id considero, in Theologi hujus funere Scholam nostram illustrem, Professore celeberrimo; Provinciam Ecclesiam

fiam, Episcopo regulari; Viduam juvenem, Marito
suavissimo; Filiolas, Patre venerando; Facultatem
Theologicam, Collegâ eximio, privatam esse, non
possum non ingemiscere, nec quenquam esse puto,
qvi non arbitretur, tantam in unius hujus morte fa-
ctam jacturam, uberrimis suspiriis prosequendam esse.
Ast dum ad tempora, in quæ nos DEUS reservavit, mi-
serima & calamitosissima, ex quibus & quantis ille
periculis, quæ nobis impendere omnibus videntur,
ereptus est, respicio; non possum non beatum illum
prædicare, qvi vitam cum morte, vel ut rectius lo-
quar, qvi mortem cum vita, lachrymas cum gaudiis,
turbas cum quiete, miseriam cum felicitate jam com-
mutavit. Ut mittam difficultates hujus vitæ alias;
Unicum *Superintendentis* munus ipsi demandatum, est
his ultimis depravatis temporibus, onus vix ferendum
amplius. Iis enim præprimis dictum Lev. XIX. *San-
cti estote, quia ego sanctus sum.* Cum sint isti velut
Coeli, elevati à terrâ per contemplationem, ampli per
charitatem, semper sereni per animi tranquillitatem,
tonantes per tempestivam reprehensionem, fulgu-
rantes per virtutum vividam lucem, juxta Chrysosto-
mum de Sacerdotio. Isidorus Pelusiota lib. 2. Epist. 2.
scribit, *Episcopus debet esse Christi alumnus, à peccatis se-
gregatus, rector non raptor, speculator non spiculator,
dispensator non dissipator, pius in judicio, justus in consilio,
stabilis*

Stabilis in Ecclesia, sobrius in mensa, prudens in latitiâ, assiduus in Oratione, patiens in adversitate, lenis in prosperitate: Dives in virtutibus, expeditus in actibus, sapiens in sermone, verax in prædicatione. Caveant E. sibi, ne sint velut nubes ascendentes, aquarum humoribus exhaustæ s. steriles, quæ generant saltem in alto ventos ac in mari tempestates, quos Judas Apostolus vocat nubes sine aquâ, quæ à vento circumferuntur. Sicut umbra columnæ columnam imitatur, si recta & umbra talis; si curva & ipsa curva, ita laici Prælatos imitantur suos, & eorum exempla sequuntur; quare peccante populo Israëlitico, Moses Episcopum ipsorum Aaronem reprehendit, dicens: Quid tibi fecit hic populus, ut induceres super eum peccatum maximum? Exod. XXXII. Populus peccavit, sed Superattendens arguitur, inq; eum culpa omnis conjicitur. Hujus ad exemplum, Is qui tenet Stellas in dextra sua, qui ambulat inter septem candelabra aurea, peccata Ecclesiarum 7. imputat earum Angelis, apud Johannem Theologum, in initio Apocalypseos. Hoc onus cum Episcopali officio conjunctum, quisquis in timore Domini penitus consideraverit, se Servum servorum factum esse cum Gregorio M. ejulabit, & miserrimam vitam per omnia ducet. Ambrosius & Martinus ideò mortem ipsam Episcopali functioni præferebant, & difficulter Characterem Sacerdotalem imprimi sibi passi sunt. Verùm hoc

onere

onere jam tandem levavit ArchiEpiscopus animarum
nostrarum Jesus C. Collegam nostrum B. D. König/
Superintendentem Mecklenb. ac Ratzeburgicum,
cujus Mors hæc omnia solvit.

Non quidem sum nescius, vitæ ejus quæ fuit con-
fortem & liberos, viduitatem & orbitatem suam, in
quam hujus Viri morte conjecti sunt, lugere. Et dum
considerant quæ Viduarum ac Orphanorum Sacer-
dotalium fors est, cui se obnoxios factos vident, in
summo versari luctu: nec ita sum inhumanus, qui ab
iisdem Astorgiam exigam: Tamen ut & mihi & omni-
bus bonis eorum perspecta & cognita est pietas, dolo-
rem moderabuntur, perpenderentes, tum non sine mi-
sericordis DEI voluntate se Marito & Patre orbatas;
tum, se ab Eo qui Viduarum & Orphanorum Pater
est, minimè relictum iri; tum huic quem in delitiis
habuerunt, melius esse, quam ipsi votis ullis optare
possint. Gratissimo id agnoscant animo, quod tan-
tisper DEI indultu hoc usi sint Marito ac Patre, qui
discedens celeberrimam nominis sui famam ipsis reli-
quit; Qui ex honestissimis Parentibus Dresdæ An. 1619.
natus, vitam docendo laudabiliter in Ecclesia Christi
& Academiis egit, & Christianè transegit. Anato-
miam corporis hujus naturalis, & quæ ejus exordia
hunc in mundum fuerint, me rectius noster p. t. Ma-
gnificus Rector, Medicinæ D. & Professor experien-

tissimus,

tissimus in suo Programmate, instituet ac exponet. Mearum verò partium erit, spiritualement ejusdem vitam levi adhuc penicillo adumbrare: Cum Orbi Christiano ipsius eruditio ac doctrina jam satis innotuerit. Accedit, quod ego designatus Theol. Professor, in itinere per Germaniæ Studiorum Universitates, An. 1648. inciderim Wittenbergæ in hunc B. Virum, qui ibidem Philosophiæ Adjunctis ornamento erat, cujus amicitiam ac favorem abundè expertus fui. Eum, uti relatam legi, post meum discessum, ad rem divinam faciendam, Illustrissimus Comes MAGNUS GABRIEL DE LAGUARDE, Regni Svecici Cancellarius M. constituit Episcopum Aulicæ suæ Ecclesiæ. Quo sacro munere perfuncto, Gryphisw. Academiæ Theologiæ Professor Extraordinarius declaratur, quam spartam usque adeò disputando & legendo ornavit, ut Serenissimus noster B. P. ADOLPHUS FRIDERICUS, Dux Mecklenburgic⁹ &c. ex recommendatione B. D. DORSCHÆI, Theologi incomparabilis, Collegæ quondam nostri honoratissimi, ei amplissimarum Ecclesiarum hujus Ducatus, curam Episcopalem regularem concediderit ac demandarit. Quo studio autem ac curâ mandato munere insigni functus fuerit, suæ Communionis Pastores clamitant; qui fatentur, ipsum nunquam visitando Ecclesias suas, præter morem, oneri fuisse ærario Ecclesiastico, sed

ad il-

habitum adfuit, quibus ad constantiam invitabatur, serio ad animum admisit, donec tandem XV. die Sept. hora X. antemeridianâ, placidè obdormiret, inter astantium suspiria & lachrymas, Anno ætatis XLV. Nos Theologiæ consecrati, de tanto hoc nostro Commilitone Christi, nobis in periculosissimo præsentis Provincialis Ecclesiæ statu erepto, serio lugeamus, nosq; id facere re ipsâ ostendamus. Facere verò id putabimur, si frequentes ad Dormitorium, exuvias corporis B. D. Königs Theologi, comitabimur, V.

Conventus fiet in templo Dom.
hora I. d. 27. Sept. An. 1664.

GUSTAV KOCH
Buchbinderei
ROSTOCK.

ad illud S. Pauli I. Tim. III, 3. C
esse ab Avaritia, attendisse, Qu
corporis licuit, ut paucis multa
Argus *ἰνα πῦνι φῦλμ* & vigilans fu
Satanæ insidiis. In hac nost
ensi, ut Theologiæ Duca
fin legendo absolvit. Et Di
ipso publicè habitæ, eruditoru
bio teruntur; undè & morte
omnibus doctis, potissimum
giæ Studiosis reliquit. Veru
duca, ira & hic in eminentiâ co
idem in se expertus est: qui c
cillioris, cum variis sapè m
Tandem morbo lethali corre
one cum DEO offenso & proxi
nis, viatico salutari corporis &
struxit. Et palam fassus est, a
animo, à *Syncretismis* Ecclesial
utq; ejusdem erga Religionem
sententiæ, fraternè & per vi
Collegis suis contendit. Tan
num conversus, suam domum
fiam ipsi commendavit: adhort
Reverendi Dn. J. LINDEMA
Mariani disertissimi, qui ipsi, ac

copum alienum
valerudinem
tar, tanquam
intercipiatur
nia Rostochi
For, Gene
es aliquot ab
s cum prolu
e desiderium,
tris Theolo
humana ca
Vir mortalis,
e effet imbec
luctatus est.
reconciliati
er omnis car
hristi, se in
emper fuisse
urbantibus:
tam effemus
Christi abs
s ad Domi
ntem Eccle
utares Adm.
chi-Diaconi
usque vitæ
hali-

